

MATĽAEV

Ročník V.

22. 9. 2024

Číslo: 39

25. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

R.: Pán udržiava môj život.

Mk 9, 30 - 37

Ježiša jeho učeníci prechádzali Galileou. Nechcel však, aby o tom niekto vedel, lebo učil svojich učeníkov a hovoril im: „Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí a zabijú ho. Ale zabitý po troch dňoch vstane z mŕtvych.“

Lenže oni nechápali toto slovo a spýtať sa ho báli.

Tak prišli do Kafarnauma. A keď bol v dome, opýtal sa ich: „O čom ste sa zhovárali cestou?“ Ale oni mlčali, lebo sa cestou medzi sebou hádali, kto z nich je väčší.

Sadol si, zavolať Dvanástich a povedal im: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých.“

Potom vzal dieťa, postavil ho medzi nich, objal ho a povedal im: „Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, nie mňa prijíma, ale toho, ktorý ma poslal.“

Ježišove slová, ktorými znova predpovedá svoje utrpenie a spor učeníkov o prvenstvo, nenasledujú bezprostredne po evanjeliu z minulej nedele, kde sa Ježiš pýtal, za koho je pokladaný. Medzi nimi sa nachádza udalosť Ježišovho premenenia a následné uzdravenie posadnutého chlapca.

To, čo spája všetky tieto udalosti a čo ich prepletá ako červená niť, sú práve Ježišove slová o jeho budúcom utrpení. Ježiš svoje mesiášske poslanie naplní týmto spôsobom.

Videli sme už minulý týždeň, že takáto predstava o Ježišovom mesiášstve je pre učeníkov, aj tých najbližších, akým bol Peter, neprijateľná. Ježiš ich potrebuje učiť zmene ich predstáv. Po Petrovom vyznaní evanjelista hovorí: „Potom ich začal učiť, že Syn človeka musí mnoho trpieť.“

Súčasťou vyučovacieho procesu je aj udalosť premenenia na vysokom vrchu. Učeníci akoby v Ježišových slovách o jeho utrpení nepočuli, že sa vždy končia aj predpoveďou víťazstva nad smrťou.

Peter, Jakub a Ján, keď zažili Ježišovo oslávenie, si myslia, že už majú Ježišove nepríjemné a nevhodné slová za sebou, a že teraz už tu ide o niečo iné. Keď zostupujú z vrchu Ježiš im najprv hovorí o zmŕtvychvstaní. Vracia sa tak k slovám zo svojej predpovedi o jeho budúcnosti po Petrovom vyznaní. Oni nerozumejú, a tak sa radšej pýtajú na Eliáša. Ježiš im dáva odpoveď na ich otázku, zároveň však do nej znova vloží predpoveď svojho utrpenia: „Áno, najprv príde Eliáš a všetko obnoví. Ale prečo je o Synovi človeka napísané, že bude veľa trpieť a že ním opovrhnú? No hovorím vám: Eliáš už prišiel a urobili s ním, čo chceli, ako je o ňom napísané.“

Ježiš tak aj teraz pokračuje vo vyučovaní svojich učeníkov o type jeho mesiášstva. Ak sa splnilo to, čo je napísané o Eliášovi, avšak v osobe Jána Krstiteľa, splní sa aj to, čo je napísané o Synovi človeka, v jeho osobe.

Po udalosti s posadnutým chlapcom Ježiš znova priamo vyučuje svojich učeníkov o svojom osude. Je to pre neho natoľko dôležité, že nechce byť pri tom rušený. Robí tak počas cesty Galileou. Tak ako sa ich cestou pýtal, za koho ho pokladajú ľudia, tak im teraz znova cestou vysvetľuje, kým on skutočne je .

Výsledok je však zatiaľ stále rovnaký: tieto slová sú pre jeho učeníkov nepochopiteľné a nezlučiteľné s ich predstavou o Ježišovi. Dokonca sa ho aj boja na to opýtať.

To, že sú ešte ďaleko od Ježišovej mentality a že ich predstavy o Ježišovi a o tom, čo to znamená byť jeho učeníkom, sú vzdialené tým Ježišovým, dokazuje predmet ich spoločnej debaty na ceste. Pre čitateľa evanjelia to vyznieva až tragikomicky, že zatiaľ čo Ježiš hovorí o svojom utrpení, učeníci sa bavia o tom, kto z nich je väčší. Ježiš nijako napanikári.

On pokojne pokračuje vo svojom vyučovacom procese skrze príklad dieťaťa. Dieťa postavené doprostred učeníkov vytvára vhodný kontrast voči ich sporu.

Dieťa je v postavení menšie, slabšie, zraniteľnejšie; ich zaujímalo, kto z nich je väčší. Ježiš svojím gestom objatia a slovami dáva dôraz na prijatie. Tých, ktorí nasledujú tohto Mesiáša, ktorý bude vydaný do rúk ľudí a zabitý, ale ktorý aj vstane z mŕtvych, charakterizuje čnosť prijatia a vytvorenia priestoru aj pre menších, slabších a marginalizovaných.

Identita Mesiáša ide ruka v ruke s identitou jeho učeníkov. Ježišovi učeníci ešte majú dlhú cestu pred sebou, aby to pochopili, ako sa to hneď ukáže v ich reakcii, o ktorej budeme počúvať nasledujúcu nedeľu.

